

Endringsforslaget ved anden Behandling; det høje Ting sluttede sig dertil, og det blev vedtaget. Jeg kan nu derfor ikke godt tro, at Folketinget i Løbet af de 14 Dage skulde have forandret Anskuelse paa dette Punkt og nu vil være villigt til at tage denne Ret fra Sogneraadene, som det for 14 Dage siden tillagde dem. Jeg synes heller ikke, at de Grunde, den ærede Ordfører fremsatte for at gaa bort fra denne Ret, have saa stor Betydning, at de skulde kunne være bestemmende for det høje Tings Flertal. Den ærede Ordfører anbefalede et subsidiært stillet Forslag, som gik ud paa, at Sogneraadene skulde faa denne Indstillingsret ombyttet med en Ret til at blive hørte af Politimesteren om deres Mening, og den ærede Ordfører mente, at dette var endnu bedre end selve Indstillingsretten; derved bleve de stillede mere frit, de kunde anbefale 1—2—3 Mænd eller endnu flere, saa mange de havde Lyst til, og udtale sig om dem. Men jeg tror dog ikke, at Sogneraadene ville sætte Pris paa at faa Indstillingsretten ombyttet med en saadan Ret til at blive hørte. Jeg tror, at de meget hellere ville beholde Retten til at indstille tre Mænd, hvoraf de ere sikre paa, at den ene bliver valgt, end at faa Ret til at udtale sig om en halv Snes Mænd, hvoraf der maaste ikke er Udsigt til at faa nogen valgt. Saa blev der sagt, at det var ikke noget kommunalt Anliggende. Dette kan jo nok siges, men vist er det, at jeg tror, at Sogneraadene trindt omkring i Landet og saa ville sætte Pris paa at faa Indstillingsret paa andre Omraader. Naar der f. Eks. skal ansættes en Sognefoged i en Kommune, føler jeg mig overbevist om, at mange Steder ville Sogneraadene sætte Pris paa at faa en Indstillingsret, hvad de nu ikke have. Jeg ved nok, at mange Politimestre høre Sogneraadene og ogsaa tage Hensyn til deres Mening, men nogen Ret have Sogneraadene ikke paa dette Punkt. Nu er det lykkedes her at faa denne Ret for Sogneraadene sat ind i Loven, lad os dog nu saa lade dem beholde den. Den ærede Ordfører mente, at det kunde ikke lade sig gøre; andetsteds vilde man sætte sig derimod. Jeg antager, den ærede Ordfører hentydede til Landstinget. Men vi have jo slet ikke hørt Landstingets Mening om den Ting. Lad os dog høre den, saa kunde vi jo tales ved med Landstinget. Paa Sagens nuværende Trin maa jeg meget anbefale, at man bliver staaende ved Lovforslaget uforandret paa dette Punkt og derfor stemmer mod det store Mindretals Indstilling.

N. Understen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Naar jeg har forlangt Ordet paa dette Punkt af Sagens Behandling, er det alene for at yde min personlige Støtte til det Forslag, som den ærede Ordfører nys anbefalede under Nr. 1. Hele denne Lov har for den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, en ikke ganske ringe Betydning. Det er jo nok som bekendt, at denne Kreds har en meget betydelig Kyststrækning ud mod Besterhavet og blandt andet det, som hører dertil, for en Del Thyborøn Kanal, foranlediger en stor Mængde Strandinger. Der er paa denne Kyststrækning i den Valgkreds, jeg omtaler, i et eneste Sogn ca. en Snes Strandfogder, saa det er ret naturligt, at disse Medborgere have set med Opmærksomhed hen til vor Behandling af Strandingsloven, som foreligger her. Jeg har i Løbet af det Par Aar, Sagen har været for, af og til korresponderet med disse mange Strandfogders Tillidsmænd om adskillige Punkter, Strandingsloven vedrørende. Jeg skal ikke nu, da Loven er paa sit sidste Stadium i dette Ting, komme ind paa videre deraf, men jeg skal indskrænke mig til at nævne, at for et Par Dage siden fik jeg en Skrivelse fra den samme Mand, der ifølge sin hele Stilling og Intelligens maa anses for en naturlig Repræsentant for Strandfogderne paa hele denne vanskelige Kyststrækning, og han retter deri i meget energiske Udtryk en Opfordring til mig om at gøre, hvad jeg kan, for at faa denne Bestemmelse om, at Sogneraadene skulle indstille Strandfogderne, tagen ud af Loven. Han anser det for en ganske meningsløs Bestemmelse og frygter for, hvad der maaste ogsaa kan være nogen Grund til, at hvis denne Bestemmelse bliver staaende, vil den føre til, at Fisterne, som til daglig Brug have overmaade faa Berøringspunkter med de paaagældende Sogneraad, ville komme til at gaa Pilgrimsgang mellem Sogneraadets medlemmerne paa samme Maade, som vi saa vel kende, at Lærerne nu gaa rundt, naar der er Tale om at ansætte en Lærer i en Kommune. Jeg anser det for høist sandsynligt, at Bestemmelsen kan føre dertil. Som Følge af at der til daglig Brug, som jeg nævnte før, kun er en ganske løs og ret ubetydelig Forbindelse mellem Fisterbefolkningen paa Sjyllands Vestkyst og Landbefolkningen i de paaagældende Kommuner, kunne de paaagældende Sogneraad heller ikke siges at være fuldt kompetente, fuldt i Stand til at udpege uestop de Folk, som ere særlig stiftede til at være Strandfogder, og dette kan i alt Fald let føre til, at der gør sig